

متقیان: می خواستیم در برنامه بگوییم در همین خانه های آپارتمانی و کوچک هم می شود روضه برگزار کرد و این سنت را زنده نگه داشت. ما در برنامه به هم، یادآوری می کنیم اجرآمدی به زنگ سفره و تعداد آدم ها نیست. حتی بادویا سه نفر هم می توان چراغ روضه را در خانه زنده نگه داشت.

اما می خواهیم بگوییم باید تصویری از عزاداری اهل بیت (ع) را در چارچوب خانه های ایمان خلق کنیم

گفت و گو با علیرضا متقیان، تهیه کننده «روضه خانگی» ویژه برنامه محترمی تلویزیون

در هر خانه ای می شود روضه داشت

علیرضا متقیان از تهیه کنندگان جوان سیماست که تهیه کنندگی برنامه «روضه خانگی» به او سپرده شده است. متقیان این روزها تهیه کنندگی برنامه پرمخاطب و قدیمی سیمای خانواده را نیز بر عهده دارد. او متولد سال ۶۰ در تهران است و در تلویزیون تجربه مونتاژ، فیلمبرداری، تصویربرداری، صدابرداری، آیتم سازی و مستندسازی را هم دارد. برنامه های رویکاپ، ملاحظه کنید، از قاب پنجه و... از آثار او در سرانه ملی است.

متقیان در ابتدای صحبت هایش از روضه خانگی برای اهل بیت (ع) به عنوان اتفاقی قدمتار و تاریخی یاد می کند و می گوید: «روضه خانگی به دوره رضاخان و زمانی که عزاداری در کوچه و خیابان ممنوع بوده برمی گردد». متقیان همچنین پرداختن به موضوع روضه خانگی در تلویزیون را تلاقی جدیدی می داند که برای کسی تکراری نیست اما موضوعی قابل لمس برای مردم ایران است.

او درباره ضرورت تولید برنامه روضه خانگی گفت: از قدیم در منازل در روزهای مختلف هفته روضه برپا بود که این خانه ها با تابلویی از دیگر خانه های محله تمایز می شدند. اتفاقاً ما هم این تابلو را در برنامه بازسازی کردیم. همه مازار روضه های خانه مادر بزرگ، خاله، دایی و فامیل

جای خالی روضه خانگی در تلویزیون

او استقبال مخاطبان از ارسال ویدئو از روضه های خانگی را مثبت ارزیابی کرد و ادامه داد: «استقبال بسیار خوب بوده است ضمن این که ما روزانه از میان کسانی که ویدئوهای ارسال کردند، به قید قرعه کمک هزینه کریلا اهدا کردیم. خودم هم که شب هادریات حضور پیدا می کردم، مردم برای پخش برنامه کلی تشكیر می کردند و می گفتند قدر جای خالی این برنامه احساس می شد. خود برنامه هم حال و هوای خاصی داشت. دکور برنامه هر شب جمع می شد. وقتی ساعتی قبل از شروع برنامه به استودیو می رسیدم، می دیدم همکارانم با چه عشقی در حال چیدن فرش و سماوات و استکان ها هستند. این حس و حال، خاطرات روضه های مادرم و هیات های محلی را به یاد من می آورد.»

هدیه شهید مدافعان حرم برای خانم مجری

ایزدی درباره یکی از ماندگارترین اجراء هایش می گوید: «اجرای خودم را در یکی از ویژه برنامه های وفات حضرت زینب (س)، بسیار دوست دارم. مهمان های این برنامه مرا دگرگون کردند. یکی از این مهمانان مادر شهید مشتاقی، شهید مدافعان حرم بودند. من ارادت خاصی به مادران شهید اسلام و بسیار قربان صدقه این مادر رفتم. ایشان بسیار عجیب بودند در صحبت هایشان می گفتند (حسین) پسر شهیدم هم اینجاست. من جواب دادم شهدا همیشه مهمان ما هستند. آن روز برای اجرای برنامه از حضرت زینب (س) مدد گرفتم چون مهمان نیز شهید مدافعان حرم بودند، از حضرت زینب (س) خواستم برایم را بدده و به خانم گفتمن دعوت کنید تا به حرم تان بیایم. بعد از برنامه، مادر شهید کتابی از شهید به من دادند که من در طول یک روز آن را مطالعه کردم و به مادرم گفتمن می خواهم به سوریه بروم. آخر هفته بعد در حرم حضرت زینب (س) بودم. به مادر شهید زنگ زدم و گفتمن حاج خانم نایب الزیارت شما هستم. مادر شهید مشتاقی گفتند خیلی منتظر بودم تا به من زنگ بزنی و این خبر را بدھی. چون شما خیلی به من در برنامه احترام گذاشتی، منتظر بودم بیینم حسین برای تو چه کاری انجام خواهد داد و چطور محبت را جبران می کند؛ چون حسین روی من خیلی حساس است.»

حیات روضه ها در خانه ها

بحث اهمیت روضه های خانگی نه تنها در حوزه پرداخت رسانه ای بلکه در مورد حیات اصل روضه نیز همیشه مطرح بوده. حجت الاسلام پناهیان درباره اهمیت این جریان در گفت و گویی بیان کرد: سرچشمۀ مراسم بزرگ، خانه های کوچک هستند که در آنها روضه برگزار می شود. در این صورت این مراسم بزرگ روضه ایامی کند. به این معنا که دیگر جانبود در خانه دور هم جمع شویم، به بیرون آمدیم.

او افزود: اگر فقط در مراسم بزرگ روضه باشد و سرچشمۀ این مجالس با عظمت در خانه ها نباشد، ممکن است این دریاچه خشک شود و دچار آسیب های مختلف شود. اگر در این دریاچه یا آقیانوس از سرچشمۀ آب جاری شود، این آب تازه می شود. عظمت و اصالت این مجالس روضه که برکات بسیاری دارد و هنوز شناخته نشده است، هستی و هویت خود را از روضه های خانگی می گیرد. اثر این مجالس، در روضه های عمومی فوق العاده است. یک سالی در قم با این که هیأت بزرگ چند هزار نفری داشتیم که هر هفته حضور پیدا می کردند، بنا داشتم در خصوص اهمیت روضه های خانگی صحبت کنم اما متناسبه نمی دیدم در خانه روضه ای ندارم. این در حالی بود که مجلس روضه هفتگی مایک روضه خانگی بود که به دلیل از دیدار جمعیت امکان برگزاری در خانه رانداشت. برای همین هیأت را به بیرون از خانه آوردیم و دیگر در خانه مجلسی نداشتیم.

پناهیان یاد آورد: بناداشتم از اهمیت روضه های خانگی بگوییم اما در خانه روضه ای نداشتیم، به فرزندان گفتم روضه خانگی بگیرید تا من در این دهه ای این موضوع بگوییم. به همت بچه ها روضه ای ترتیب دادیم و با این که خود روضه بزرگ بیرون از خانه داشتم، دنبال سیاهی و چای و استکان برای این روضه خانگی بود که این روزم تا شامل آیه «لَمْ تَقُولُنَّ مَا لَا تَفْعَلُونَ؛ چرا سخنی می گویید که عمل نمی کنید؟!» نیاشیم.

شکوه مجالس بزرگ عزاداری به جای خود محفوظ است و به آن نیازمندیم اما آن را به منابه دریاچه و دریاچی تصور می کنم که از نهرهایی نشأت می گیرد که سرچشمۀ آن روضه های خانگی است. اگر این دریا موجب شود که آب در جاهایی نشست بکند و از دل آن نهرها بیرون بیاید هم خوب است و این باقی خواهد ماند. اگر فقط در این مراسم های بزرگ روضه باشد و سرچشمۀ آن در خانه ها نباشد، ممکن است این دریاچه بخشند.

